

11. jan. 1975

FAKTA

Dato:

11. jan. 1975

Sidetæl:

Notes Fortsat 1974 3B, 1 1975 s. 20-
23

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris 11-7-75.
Ja kom ikke andet
end føle glæde over
bladre Louisiana revy, der er
katalog for Nixon udstillingen
i gennem, lige som det var
en af hans sidste oplevelser
at se Nixon udstillingen her
på Grand Palais.
Hvorfor har man så en lille
smule stemplfølelse over
denne glæde?
Det er ikke passende idag
at kunne lide Nixon, så
meget lidt, men altså sender
for en fondens, sådan at
den får en til at føle stempl-
følelse over noget man helt
spontan er glad for at
se på.
Man har så mange her, der
dog mere og senere punkter
menneske at holde rede på
Så den er måske ureflekteret
Spontanitet, hell for sig selv.
Man vil ikke længe være
ved sine egne oplevelser
men læser dem viligt dim-
gør af det internationale
kunstlivs sidetræk.
Der er også stemplfølelse over
at se på i for den dag har
maler - og bymaler, Støtset
i maleri, sorte og grå og brune
og blå, stærke røde-gule og
grønne - det er jo helt forfælt
og meget pænt passé.
Men er det virkelig al den
følelse man i end det det
er man) selv der har vel
ikke over for den i informo-
-male kunstverden og den
sære punkter selv på sig, man

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

over for mig selv?
Er det i det hele det aller aller
vigtigste, vi læser end alle
mønstre? Jo, det er jo
alligevel slet ikke i forhold
til international kunst, der
er jo simpelthen alle til-
stedede. Dette er i dag, et
langt mindre for mig, at
det kunne være lige meget
hvad jeg gjorde om, jo det
"er" det passer for, jo var
helt uden for nummer.
Det ville jo fuldstændig
ubesindligt at det er så vigtigt
for mig at have de "nye"
mønstre, der kan me blive
jo mest lidt til grin og
her er der ingen der er det
mindste interesserede i mine
mønstre, sags og standpunkter.
Kunnen i hele dette for, at
jo følger en så personlige
uafhængighed ved at være så af-
hængig af de mønstres,
dette er i alle tilfælde kun det
at den er kunstsmalt.
Jo gider simpelthen selv ikke
have nogen mønstre mere.
Og alligevel læser jo kunst-
historikere så gerne og ved
at fulde ud af hovedet og for
stændig følelse over at måtte
øste hele abstrakte billeder.
Det er med andre ord så
vigtigt for mig at jo betragte
mit ego's ansigtende originalitet
med fordoms vildt og
at jo med mig selv oven i købet,
vil være noget for mig selv,
og ønsker at tænke skal, be-
kræfte dette. Det er jo hvad

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Ja søger, bekræftelse på min
Begyndelse, og for at gøre
denne oplysning lige det
modsatte af hvad jeg havde
gjort, jeg ville på mig selv og
den der er min egen art
som normalt det der, nemlig
i det så mig i bilen vore en
anden.

Hele min nærværende beskæftigelse
med hvad der skal, tænkes
er, ikke alene bestemt af en
næsten neurasthenisk prop, men
at have den "og" lige med me-
-ning, men så det er meget at
finde en udvej, på en helt
original ide.

Men det man holder en
original ide er for det første
i det noget der opstår ved
i hovedet søger, for det andet
er det noget originalt opstillet

under arbejdet ofte uden man
under det, i hvert fald uden at
beholde det som en originalitet.
Denne originalitet, jeg bevir-
ker at det på ikke kan finde
den selv, så selv på, de
andres originalitet ved at se
på deres arbejde og læse om
dem - i den forbindelse, med
dem og det kan man måske
ikke gøre til andet resultat
- end at min egen pro-
-cedure uoriginalitet, fulde
forståelse og forståelse, men
original på anden ide anden
for at være.

For på det ja ikke vore
mig selv (det er uoriginalt)
men de anden. Det er også
der for det for mig, så meget
under påvirket at forstå
mig i den for i den ene i den

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- nationale kunstværker
sammen med alle de originale
kunstre.
Det tror man jo dog aldrig
for sig har i alle udfundet
for mig der kan berette
min opdagelse i de kunst.
Det er måske sådan nogle
forskellige hver fader som jo
har gjort i den sidste tid
alle i hvert fald helt u-
originalt.
Det er ikke vist at opdage
at man ser, alle er mig
selv, men blot en af
verdens millioner af kunstere,
men et enkelt individ, den
store ene her af kunstere
der står uden for paradiset
hvor jo aldrig bliver indtil
i det.
Så er der jo ikke ret meget
anden at gøre end slæde

Si en kugle for punden for
hvor er jo altid på vores
syns punkt - min tilfæld.
Jo har i alle den første
tid til at slæde mig.
Der med har jo for faldet
stor kugle til at bære
helt alle kunstværker
en lang og vridt march.
Men jo tror jo, alle hver
gerne jo end ville, om at
gjælde har jo igen smukke
med i et kunstværk
for at være i selvselv med
de "nye"
Gud de være min spejl!